

Deze week een dierenzaak. En wel over poezenmanden. Ook de vormgeving van een poezenmand is beschermd tegen inbreuk en ook een aangebrachte wijziging blijkt vervolgens niet afdoende om onder inbreuk uit te komen.

Kat in het bakkie!

Een en ander bleek eerder deze maand uit een uitspraak van de rechtbank in Rotterdam. Daar stonden twee verkopers van poezenmanden tegenover elkaar. De eiser, Van der Leeden, had Gebr. De Boon begin 2017 al gesommeerd om een tipi-vormige rotan poezenmand uit haar 'Boony' collectie uit de handel te nemen (zie ook bijgaande afbeelding). Van der Leeden vond dat deze veel te veel leek op een door haar ontworpen mand en zij beriep zich daarbij op haar auteursrechten op de vormgeving van deze mand. Partijen kwamen er toen onderling uit dat De Boon de resterende voorraad van 20 à 30 stuks mocht uitverkopen en daarna de verkoop zou stoppen. Daarmee dacht Van der Leeden waarschijnlijk dat de zaak was afgedaan. Maar niets bleek minder waar. Eerder dit jaar constateerde Van der Leeden niet alleen dat De Boon de oude mand nog steeds verkocht, maar ook dat De Boon een nieuwe, aangepaste, versie van de poezenmand op de markt had gebracht. Van der Leeden sommeerde opnieuw, maar ditmaal bleef een reactie van De Boon uit en stapte Van der Leeden naar de rechter.

Bewijsrechtelijk

Bij de rechtbank stelde eiser Van der Leeden dat De Boon

inbreuk maakte op haar auteursrechten en dat er sprake was van slaafse nabootsing. Beide gronden zijn niet op basis van een inschrijving en dus een bewijsrechtelijke kwestie. Centrale vraag was daarom: kan Van der Leeden aantonen dat zijn poezenmand een 'werk' is in de zin van de Auteurswet en maakt de 'Boony' mand van De Boon daar door ontle-

ning inbreuk op? Mocht dat niet slagen, kan dan worden aangetoond dat De Boon inbreuk maakt door bewust aan te haken (ook op punten waar hij gemakkelijk meer afstand had kunnen nemen) en daardoor verwarring bij het publiek kan ontstaan? Van der Leeden slaagt deels. Volgens de rechtbank heeft eiser onvoldoende duidelijk gemaakt dat de oude 'Boony'

manden die nog worden verhandeld afkomstig zijn uit de voorraad zoals die eerder werd vastgesteld of dat deze daarvoor al waren verkocht aan detailhandelaars (en dus niet onder de eerdere afspraken vielen). Wel worden de vorderingen tegen de nieuwe 'Boony' mand toegewezen. De rechtbank oordeelt dat Van der Leeden afdoende heeft onderbouwd dat er auteursrecht rusten op de manden, dat Van der Leeden als maker daarvan heeft te gelden en dat de 'Boony' mand er inbreuk op maakt. Het feit dat aan de nieuwe 'Boony' mand enkele wijzigingen zijn aangebracht ten opzichte van de oude mand doet daaraan niet af. Gezien de toewijzing op grond van auteursrechten komt de claim wegens slaafse nabootsing niet meer aan bod. Een verbod, een recall en rectificatie met dwangsom plus veroordeling in de proceskosten wordt toegewezen. Uit deze uitspraak blijkt maar weer eens dat de drempel voor productbescherming in Nederland laag ligt en dat je als wederpartij dus niet eenvoudigweg een paar kleine wijzigingen kunt aanbrengen om daarmee onder inbreuk uit te komen. De Boon zal er vast een flinke kater aan hebben overgehouden.

Bijgaande tekst is een bijdrage van Merel Kamp, Europees Merken- en Modellengemachtigde en Partner bij Signify te Amstelveen. Merel adviseert bedrijven uit binnen- en buitenland over het beschermen van merken en productvormgeving.